

Ds. Geuze van het 'Huis van Gebed' in Nunspeet

Peter de Bruijne

Drie jaar geleden ontvingen wij als redactie van Opwekking een Open Brief van ds. M.D. Geuze uit Nunspeet. Een lange brief waarin werd opgeroepen tot verootmoediging en gebed voor Nederland. Het was een vurig pleidooi voor het herstel van de eenheid van alle gelovigen. De in zeven punten opgestelde brief bevatte veel kerkelijke taal en tekstverwijzingen. Kortom, het was voor de doorsnee lezer van Opwekking een beetje aan de zware kant, dachten wij. Dus legden we die brief terzijde. Toch sprak de inhoud ons wel aan en de vraag bleef: Wie is deze dominee van de Noordwest-Veluwe? Wat bewoog hem om zo'n indringende oproep te doen? Eén ding was duidelijk: Het moest iemand zijn die vertrouwd is met Gods Woord, en een man van gebed. Deze zomer maakte ik een afspraak en zocht ik ds. Geuze op in de pastorie die hij binnenkort gaat verlaten, omdat hij begin juni met emeritaat gaat. Een nieuwe fase breekt aan. De emeritus predikant gaat zich wijden aan de activiteiten van het Huis van Gebed in Nunspeet, waarvoor hij in de herfst van 2003 visie kreeg. Misschien is dit wel het goede moment om hem nu aan u voor te stellen.

We bevinden ons in de typische studeerkamer van een dominee met overal boeken, een bureau met computer en een zithoek voor het pastorale gesprek. Ds. Geuze is een wat bedeesde man, zeker niet de dominee die met stemverheffing zijn woorden kracht bijzet. Maar als ik hem vraag hoe hij ertoe gekomen is om het Huis van Gebed te starten, steekt hij met graagte van wal.

Gebed als rode draad

'Eigenlijk is het gebed vanaf het begin van mijn leven als christen een vast onderdeel geweest. Als jongen van veertien jaar heeft God mij op de weg gezet om Hem bewust te gaan zoeken. Ik groeide op in een christelijk gezin in Middelburg. In de plaatselijke gereformeerde gemeente waar wij lid van waren, kreeg ik als jongere te horen dat je veel kon leren van 'oude (christelijke) schrijvers' van na de reformatie, vooral van schrijvers uit Engeland en Schotland. Toen

ik die preken en geschiedenissen las over bekering, heiliging en de werking van Gods Geest, kwam ik hoe langer hoe meer tot de overtuiging dat wij in Nederland ons eerder in een geestelijke eb- dan in een vloed-situatie bevonden.

Wat mij bij het lezen van deze oude geschriften ook opviel, was de aandacht en de verwachting voor het Joodse volk. Zo werd er in de Kerk van Schotland in het begin van de negentiende eeuw een onderzoek ingesteld naar de situatie van de Joodse bevolking in Europa en Palestina. Onder leiding van de bekende predikant Robert Murray M'Cheyne (1813-1843) vertrok een aantal theologen naar het toenmalige Palestina. Eigenlijk kwam het door een ongeluk en de ziekte van een van de reisgenoten dat er op de terugweg in Hongarije een contact ontstond, dat later gevolgd werd door opwekking, waardoor een van de meest gerespecteerde Joden in

'Bidden bindt samen!'

Hongarije, Israël Saphir, met zijn hele gezin tot geloof kwam in de Messias. Israëls zoon, de toen nog twaalfjarige Adolph Saphir, werd later een heel bekende prediker in het Engeland en Schotland van de negentiende eeuw. In de Open Brief en in het gebedswerk verwijst ik graag naar de verbondenheid van Christus' gemeente met Israël.

Gebed is de rode draad in mijn leven. Tijdens mijn theologiestudie in Utrecht kwamen wij als studenten al bij elkaar om voor bepaalde situaties te bidden. Ik kreeg gelegenheid om een jaar in Schotland te studeren. Daar ontdekte ik de zgn. prayer meetings (gebedssamenkomsten). Bidstonden waren daar in de grote Kerk van Schotland, maar ook in de kleinere kerkgemeenschappen, de normaalste zaak van de wereld. Ik heb op zaterdagavond wel bidstonden meegemaakt met bijna tweehonderd deelnemers.'

Van Tholen naar Kenya

'Toen ik na mijn studie vicaris (*hulp-prediker*) op Tholen werd, heb ik geprobeerd om met de hervormde voorgangers op het eiland een gebedskring te vormen en dat lukte. Daarna heb ik vier jaar op het zendingsveld in Kenya gewerkt, waar wij als zendingsarbeiders op zaterdagavond bij elkaar kwamen voor Bijbelstudie en gebed. Daar ontmoette ik opnieuw een studievriend, ds. Wim Bouw, die later het gebedshuis in Utrecht startte. Omdat mijn vrouw ziek werd, moesten we in 1978 terugkomen.'

St. Annaland en De Rechte Straat

'Ik werd predikant in St. Annaland (ook op Tholen) en een jaar later ben ik deel gaan uitmaken van de Broederkring van Predikanten onder leiding van ds. Hegger. Hij schreef in zijn blad 'De Rechte Straat' dat hij op zoek was naar predikanten uit

reformatische kring die zich wilden bezinnen op het werk van de Heilige Geest. Ik had hetzelfde verlangen. Tien jaar lang hebben we met een klein aantal collega's in stilte gebeden om opwekking. In 1989 zijn we naar buiten getreden met het uitgeven van een brochure van ds. Hegger onder de titel 'Nederland, ontwaak en leef'. In onze broederkring leefde steeds meer het verlangen om mensen op te roepen tot verootmoediging en gebed. We zijn toen begonnen dagen van verootmoediging en gebed te houden. Ik was inmiddels predikant in Noorden (Zuid-Holland) en functioneerde als gastheer. Nog steeds, ook na mijn vertrek naar Nunspeet in 1995, worden de dagen van verootmoediging en gebed ieder kwartaal in Noorden gehouden. Ik ben zo'n beetje de 'samenroeper' van de broederkring en van deze dagen geworden. Wij wilden graag dat deze dagen zich zouden uitbreiden naar andere plaatsen, maar daar is het eigenlijk niet van gekomen. Langzaam begint nu in de broederkring de visie te groeien om met alles wat we de afgelopen achttien jaar geleerd hebben op het gebied van gebed, de bezoekers van onze dagen toe te gaan rusten, tot zegen van andere gemeenten.'

Gebedsweek

'Als predikant heb ik altijd zoveel mogelijk aandacht geschonken aan gebedsinitiatieven van de Evangelische Alliantie: de jaarlijks terugkerende gebedsweek en de nationale gebedsdag in januari, de tien dagen bidden tussen Hemelvaart en Pinksteren, kroonbede enz. Toen ik in 1995 in Nunspeet kwam, was er al een gebedskring. Daarnaast ben ik begonnen met een maandelijks gebedsuur voor hervormde collega's. Dat gebedsuur functioneert nog steeds en wordt gewaardeerd. Ook nu ik met emeritaat ben, zal dat zeker doorgaan. Gebed is ook een goed middel om de onderlinge band

te versterken. Dat merk je aan de manier waarop we als collega's met elkaar omgaan.

Vijf jaar geleden kreeg ik een visie voor een Huis van Gebed voor Nunspeet en de Noordwest-Veluwe. In dit verband hebben we één keer per maand een gebedsuur voor voorgangers uit alle kerken van de Noordwest-Veluwe. Echt storm loopt het nog niet, maar dat zal hopelijk groeien in de komende jaren.'

En de Open Brief van drie jaar geleden, hoe ging dat?

'Ja, dat was in het najaar van 2004. Ik heb deze brief over de situatie van Nederland aan alle denominaties, gemeenten en christelijke periodieken gestuurd. Maar er kwamen hooguit honderd reacties. Dat was best wel een teleurstelling. Redacties wilden de Open Brief niet eens opnemen in hun periodiek. Moet je hieruit niet concluderen dat de nood van de gebrokenheid van het lichaam van Christus maar weinig wordt beseft? Anders zou je toch reageren op zo'n oproep?

Het zou een rol kunnen spelen dat de taal wat ontoegankelijk was. Het was een theologisch gestelde brief en dat kan een drempel zijn voor mensen om ermee aan het werk te gaan. Het probleem in Nederland is de verdeeldheid van het lichaam van Christus. We zouden toch allemaal moeten weten dat eenheid onmisbaar is voor geestelijke opleving? Om die eenheid te bereiken zijn verbrokenheid en verzoening nodig. In die weg wil God zegenen.'

Bidden is een kracht

'In het Huis van Gebed merken we dat bidden een kracht is die dingen in beweging zet en die tegelijk christenen uit allerlei richtingen met elkaar verbindt. Begrijp me goed, bidden heeft niet als doel om eenheid te bereiken. Gebed is in de eerste plaats bij God zijn, en de gevolgen van het gebed zijn voor zijn rekening. Bijbel

- Bij de oprichting
- van het
- Nunspeetse
- Huis van Gebed
- in 2004 zei
- ds. Geuze: 'Bidden,
- zowel persoonlijk
- als gezamenlijk,
- is een Bijbelse
- opdracht met een
- door God beloofde
- krachtige uitwerking.
- Met elkaar bidden
- geeft een band en
- is een getuigenis.
- We zijn allemaal
- geroepen om het
- ene lichaam van de
- Here Jezus Christus
- op te bouwen.
- Daarom hebben we
- elkaar nodig, ook
- elkaars gebed.'